

[1] Βελισάριος δὲ καὶ Ναρσῆς ξὺν ἀμφοτέροις στρατεύμασιν ἀλλήλοις ἀνεμίγνυντο ἀμφὶ πόλιν Φίρμον, ἣ κεῖται μὲν παρὰ τὴν ἡϊόνα τοῦ Ἰονίου κόλπου, ἀπέχει δὲ Αὐξίμου πόλεως ἡμέρας ὁδόν. [2] Ἐνταῦθα δὲ ξὺν πᾶσι τοῖς τοῦ στρατοῦ ἄρχουσιν ἐν βουλῇ ἐποιοῦντο, ὅπη ποτὲ σφίσι πρότερον ἐπὶ τοὺς πολεμίους ἰοῦσι μᾶλλον ξυνοίσει. [3] Ἦν τε γὰρ ἐπὶ τοὺς Ἀρίμινον πολιορκοῦντας χωρήσειαν, τοὺς ἐν Αὐξίμῳ ὑπόπτειον μὴ κατὰ νότου ἰόντες σφᾶς τε καὶ Ῥωμαίους τοὺς ταύτη ὤκημένους τὰ ἀνήκεστα, ὡς τὸ εἰκὸς, δράσωσι, καὶ ἀμφὶ τοῖς πολιορκουμένοις ἐδείμαινον μὴ τῇ ἀπορίᾳ τῶν ἀναγκαίων δεινὸν τι πάθωσιν. [4] Οἱ μὲν οὖν πλεῖστοι Ἰωάννη χαλεπῶς ἔχοντες ἐποιοῦντο τοὺς λόγους. Ἐπεκάλουν γὰρ οἱ ὅτι θράσει τε ἀλογίστῳ καὶ χρημάτων πολλῶν ἔρωτι ἐς τόσον κινδύνου ἀφίκοιτο, καὶ οὐκ ἐν τάξει οὐδὲ ἦ Βελισάριος ἐξηγεῖτο ἐφ’ ἃ τὰ τοῦ πολέμου περαίνεσθαι. [5] Ναρσῆς δὲ (καὶ γὰρ οἱ φίλτατος ἦν Ἰωάννης ἀνθρώπων ἀπάντων) δείσας μὴ Βελισάριος πρὸς τὰ τοῖς ἄρχουσιν εἰρημένα ἐνδοῦς ἐν δευτέρῳ τὰ ἐν Ἀριμίνῳ πράγματα θῆται ἔλεξε τοιάδε· [6] Οὐκ ἐν τοῖς εἰωθόσι διαλογίζεσθε, ἄνδρες ἄρχοντες, οὐδὲ ὑπὲρ ὧν ἂν τις εἰκότως ἀμφιγνοήσειε τὴν βουλὴν ἔχετε, ἀλλ’ ἐν οἷς πάρεστι καὶ τοῖς ἐς πολέμου πείραν οὐδεμίαν ἐλθοῦσι τὴν αἴρεσιν αὐτοσχεδιάζουσιν ἐλέσθαι τὰ κρείσσω. [7] Εἰ μὲν γὰρ ὅ τε κίνδυνος ἐν ἴσῳ εἶναι δοκεῖ καὶ βλάβος ἐκατέρωθεν τοῖς γε ἀποτυχοῦσιν ἀντίπαλον, βουλευέσθαι τε ἰκανῶς ἄξιον καὶ λογισμῶν ἐπὶ πλεῖστον ἰοῦσιν οὕτω ποιεῖσθαι τὴν ὑπὲρ τῶν παρόντων διάγνωσιν. [8] Ἡμεῖς δὲ εἰ μὲν τὴν ἐς Αὐξίμον προσβολὴν ἐς ἄλλον τινὰ χρόνον ἀποθέσθαι βουλοίμεθα, τὴν ζημίαν ἐν τοῖς ἀναγκαίοις οὐδαμῶς ἔξομεν. Τί γὰρ ἂν μεταξὺ τὸ διαλλάσσον εἶη; ἐν Ἀριμίνῳ δὲ, ὡς τὸ εἰκὸς, σφαλέντες, εἰ μὴ λίαν πικρὸν εἰπεῖν ἦ, τὴν Ῥωμαίων ἰσχὺν καταλύσομεν. [9] Εἰ μὲν οὖν Ἰωάννης ἐς τὰς σὰς ἐντολὰς ὕβρισεν, ἄριστε Βελισάριε, πολλὴν γε τὴν δίκην ἔχεις παρ’ ἐκείνου λαβὼν, ἐπεὶ σοι πάρεστι σώζειν τε τὸν ἐπταικότα καὶ τοῖς πολεμίοις προΐεσθαι. [10] Σκόπει δὲ μὴ τὰς ποινὰς ὧν Ἰωάννης ἀγνοήσας ἡμαρτε παρὰ βασιλέως τε καὶ ἡμῶν λάβης. εἰ γὰρ νῦν Ἀρίμινον ἐξέλωσι Γότθοι, στρατηγὸν τε αὐτοῖς Ῥωμαίων δραστήριον καὶ στρατεύμα ὅλον καὶ πόλιν κατήκοον βασιλεῖ δορυάλωτον πεποιῆσθαι ξυμβήσεται. [11] Καὶ οὐκ ἄχρι τούτου στήσεται τὸ δεινὸν, ἀλλὰ καὶ ξύμπασαν

καταστήσαι τὴν τοῦ πολέμου δυνήσεται τύχην. Οὕτωςι γὰρ λογίζου περὶ τῶν πολεμίων, ὡς πλήθει μὲν στρατιωτῶν ἔτι καὶ νῦν ἡμῶν παρὰ πολὺ προὔχουσιν, ἐς ἀνανδρίαν δὲ οἷς πολλάκις ἐσφάλησαν ἐμπεπτώκασιν. Εἰκότως. Τὸ γὰρ τῆς τύχης ἐναντίωμα πᾶσαν αὐτῶν τὴν παρρησίαν ἀφείλετο. [12] Ἦν τοίνυν ἐν τῷ παρόντι εὐημερήσωσι, τό τε φρόνημα οὐκ ἐς μακρὰν ἀπολήψονται καὶ τὸ λοιπὸν οὐκ ἐξ ἀντιπάλου μόνον ἡμῖν τῆς τόλμης, ἀλλὰ καὶ πολλῶ μειζόνως τὸν πόλεμον τόνδε διοίσουσι. [13] Φιλοῦσι γὰρ οἱ τῶν δυσκόλων ἀπαλλασσόμενοι τῶν οὐπω δεδυστυχηκότων ἀμείνους ἀεὶ τὰς γνώμας εἶναι. Ναρσῆς μὲν τοσαῦτα εἶπε.